

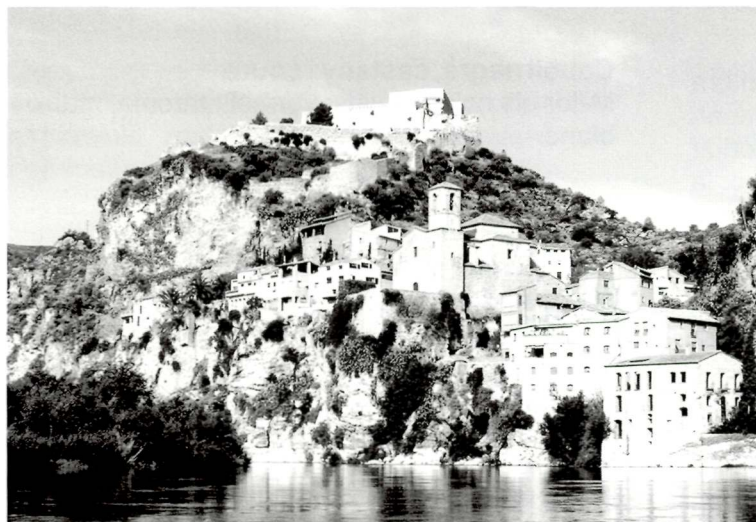
Miravet, en la ruta del temple

En la ruta del temple que comença a Montsó i acaba a Penyíscola, per ordre de conquesta, Miravet constitueix encara avui el gran bastió de les Terres de l'Ebre i dóna idea, a simple vista, de la situació estratègica que tingué en el seu dia, de la importància sobre el domini del riu i sobre les contrades que es perden en la llunyania des del seu cim estant.

Ibèrica, suposen, de cert origen romà i àrab nom d'on prové: *Murabit*, paraula morisca que dóna significat a una mena de castell-recinte murat on la part alta era per al Sidi i el seu exèrcit, i la part baixa per al poble. No fou una disposició clàssica de l'edat mitjana, fou per necessitat degut a la pressió que exercien les conquestes de Ramon Berenguer IV. Com molt bé diu la guia turística que us portarà amunt i avall, existí la part Sobirà (zona alta) i la part Jussà (zona baixa), fins i tot molt després de la conquesta.

amb la N-420, que va a Gandesa. D'aquesta N-420 surt, a l'esquerra i un cop passat el pont de l'Ebre, la N-230, que porta a Benissanet i al nostre destí.

L'altra alternativa és travessar Lleida i prendre la C-12, des d'on comença: uns metres abans del peatge de l'Ap-2. Directes a Maials i a l'eix del Baix Ebre. Si fa no fa, ve a ser el mateix temps, la mateixa distància.

Miravet és una vila que pertany a la comarca de la Ribera d'Ebre. Situada cara a migdia i recolzada d'espatlles en els contraforts de la Serra de Cavalls, domina el marge dret de l'Ebre i a aquest des de l'orient fins que s'allunya cap a Tortosa.

Íbers i romans, conquesta andalusí, reconquesta, guerra dels Segadors, guerra de Successió, guerra del Francès, guerres carlines, la batalla de l'Ebre... Terra molt ferida. Encara queden de la darrera, les restes del poble bombardejat.

El que us proposo avui des de les pàgines d'aquest *Nou Pinetell* és un cap de setmana o un sol dia, trieu el que cregueu convenient, tenint com a centre excursionista la vila de Miravet.

Situada a una hora i mitja aproximadament d'Alpicat, podeu arribar-hi seguint l'A2 fins prop de Fraga, per després prendre la comarcal A-242 de l'Aragó que es converteix en la C-45 a Catalunya, i que passa per Seròs per arribar fins a Maials, on connecta amb la C-12 per tal de seguir l'eix Flix-Ascó-Vinebre-Mora.

No cal entrar a Mora, seguïu recte i connectareu

Perduda la importància que tingué en l'època dels cavallers del Temple de Salomó, cal recordar que Miravet era la comanda de gairebé tot el que és avui la comarca de la Terra Alta i la de la Ribera d'Ebre. Ara la vila ha quedat a trasmà. Solament les carreteres secundàries cap a Benissanet i la que porta cap a Benifallet i Gandesa, seguint la Serra de Cavalls i la de Pàndols, són la seva comunicació real.

Per anar a Ginestar, quasi davant per davant a l'altra banda del riu, s'han de fer 18 quilòmetres reals de carretera i cal tornar cap a Mora. Un simple pont uniria els dos pobles en 4,5 quilòmetres.

Hi ha una altra possibilitat que anomenen: el Pas de la Barca. I ja és això: travessar l'Ebre en una ecològica barcaassa guiada per una sirga si no fa vent. Però té més d'atractiu turístic que de comunicació real.

Un altre exemple de minoració el podem veure en la quantitat de població i en la seva activitat principal. Aquesta tranquil·la i assossegada vila ha anat reduint la seva població des de la dècada dels setanta fins arribar als 790 habitants en el 2007. Gairebé la meitat del terme no es pot cultivar. Solament un 30% és de regadiu i està situat pràcticament a la vora del riu, així que no és gens estrany que solament es dediqui un 35,7% de la població a la fruita dolça, fruits secs i vinya. Percentatge que, a més a més, significa majoria de població en un ofici. No obstant això, l'ofici més antic que ha conegut el poble és el de terrissaire. Avui dia diversos tallers situats al raval dels Canterers o dels Terrissaires encara donen fe d'aquesta tradició.

El que fou castell templer es distingeix força quilòmetres abans d'arribar, fins i tot abans de Benissanet, en un turó a uns 150 metres sobre el riu. Atrau contínuament la mirada per les seves dimensions i la potència del conjunt.

Arribant a la vila, entrareu en una primera zona de cases noves. Us recomano de no seguir endavant per la mateixa carretera, sinó que trenqueu a l'esquerra i entreu pel costat del riu. La vista canvia completament.

Tot just entrar a la vila vella (com altres viles també té la zona de xalets i cases adossades molt abans d'entrar al centre: raval dels Terrissaires), destaca el lent transcórrer del temps al qual els té acostumat el vaguejar del riu, que aquí s'acosta en colze per humitejar els

fonaments del mur que tanca una espaiosa plaça (plaça de l'Arenal), en dos ambients amb taules de bar on es pot descansar i prendre les coses amb calma com ho fa el riu, com ho fan els nadius. Aparcament.

Clar que no sempre, com testimonia una placa en un racó de la plaça, carreró entrant. Si vols llegir que diu, et cal el barret a l'aixecar la vista!

En un costat de la plaça més petita s'hi troba la curiosa botiga de records, entre *domus templi* i batalla de l'Ebre: és l'Agrobotiga i Agència d'Informació Turística de l'Aurelio Monge, Lo Racó del Temple. És com un món dins d'un altre món.

L'Aurelio (que no Aureli) és el guia turístic per excel·lència del seu enamorat castell. Per als que tenen temps de sobres i van en colla, ja que el preu és de 100 euros sigueu els que sigueu. 977 407 393 i 656 266 398, per si voleu contactar amb ell. Fa un recorregut de més de dues hores visitant a més les zones que no es visiten amb la guia oficial del castell. Hi ha la possibilitat d'estendre una mica la visita per la zona vella del poble.

Com el més destacable és el castell, podeu pujar-hi en vehicle pel carrer Major, transitable encara que no gaire ample. Seguiu les indicacions i una estreta carretera us portarà a una esplanada a peu d'unes torres, d'una potència espectacular i una muralla amb un gruix de quasi cinc metres. La dreta de l'esplanada té un deliciós mirador. A l'entrada trobareu una botiga on es compren les entrades amb diferents preus segons sigui la clientela. Dret a guia amb una duració de la visita d'entre 45 minuts i una hora.

Els dilluns, tancat. Els dimarts, gratuït si no és festiu. 977 407 368 per si sou colla i voleu concertar.

Si voleu pujar-hi a peu, 20-30 minuts amb

calma. Dirigiu-vos cap al final de la plaça seguint el riu i trobareu el camí anomenat del Cap de la Vila. Seguiu les indicacions.

La pujada té algun lloc amb una mica de dificultat però les vistes del castell i del riu que va quedant enrere són realment espectaculars. Clar que també ho són si fem el camí de baixada solament!

No descobriré el que es pot veure, però realment paga la pena. No obstant, crec que es fa necessari visitar prèviament el Castell dels Templers a Lleida. La concepció quant a castell templar és la mateixa. Aquest és molt petit en comparació, però hauríeu d'anar a Miravet havent fet primer el recorregut audiovisual sobre la vida dels templers que fan aquí. A banda que està molt ben aconseguit, aclareix dubtes posteriors i referma la visita.

En ambdós llocs les guies us donaran una àmplia visió tant de la vida dels templers com de les vicissituds dels castells, des de la seva construcció fins als nostres dies.

Havent baixat, la visita pot complementar-se amb la del Molí Àrab, situat riu avall del Cap de la Vila. L'església vella, el mateix Cap de la Vila i la part medieval que es troba situada al damunt del carrer Major.

ON MENJAR

Restaurant El Molí de Xim. Cuina casolana assequible en un lateral d'un antic molí. Aparcament propi que té l'entrada pel carrer Major. Braseria. Menú del dia.

Estan en procés de recuperació de menjar típic de la Ribera com, per exemple, la clotxa. Mini o maxi, tota una sorpresa. Possiblement, el millor restaurant de la comarca.

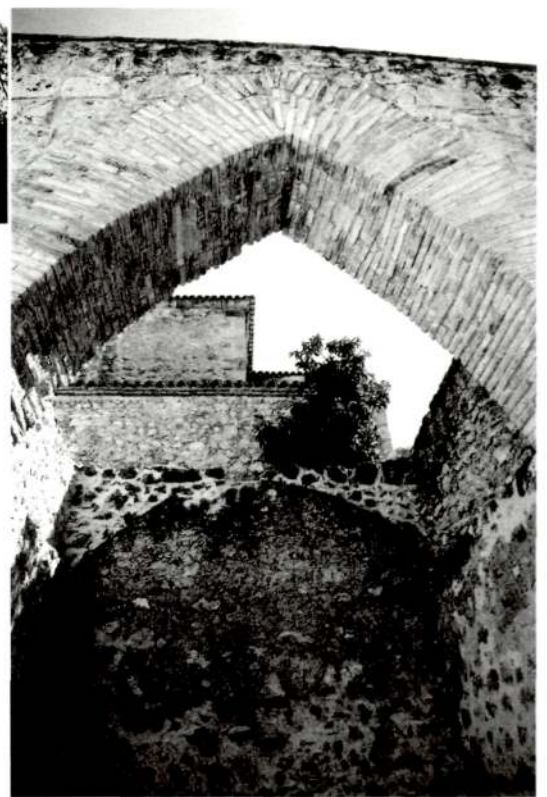
977 407 758. Sra. Cinta Artigues. No fumadors.

Restaurant Pizzo. Al costat de les piscines i a sobre de l'edifici del Casal. Carrer Major endavant i seguint per Verge de Gràcia, arribareu a la zona esportiva passada la carretera que va a Pinell de Brai i Tortosa. Menú i carta mediterrània a preus assequibles en qualsevol dels tres menjadors. Per a fumadors i no. Bones amanides. Vistes al castell i al poble. 977 407 223. Sra. Àngels.

ON DORMIR

Cal Pigat. Allotjament rural. Dels mateixos propietaris que el Molí de Xim i prop del restaurant. Major, 20. 7 persones. 3 habitacions, 2 de matrimoni i amb tres llits. Un sol bany. 20 euros per persona i nit, amb reducció si s'ocupa tota la casa.

També tenen un altre allotjament als afores del poble, en un mas situat en una finca de 30 hectàries, i per tant zona supertranquila. En diuen **El Mas**. Piscina i gran menjador. 8-10 persones. 2 habitacions de matrimoni i una altra amb lliteres. Sofà llit al menjador. Un sol bany. 20 euros per persona i nit, amb reducció si s'ocupa tota la casa
977 407 013 – 651 373 546. Sra. Cinta.

La Torre. Allotjament rural. Situat en una finca de fruiters i envoltat per l'Ebre, a 300 metres del poble. És un allotjament constituït per dos cases juntes que poden funcionar independentment, ja que cadascuna té la seva cuina i els seus serveis. 6 banys i un lavabo per